

Sygn. akt VIII C 1604/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

28 października 2016

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia we Wrocławiu w VIII. Wydziale Cywilnym

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agata Cieśla

Protokolant Karolina Szewczyk

po rozpoznaniu na rozprawie 28 października 2016 we Wrocławiu

sprawy z powództwa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.

przeciwko R. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego R. M. na rzecz strony powodowej (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. kwotę 2.877,45 zł (dwa tysiące osiemset siedemdziesiąt siedem złotych czterdzieści pięć groszy) wraz z odsetkami umownymi liczonymi od kwoty 1.949,57 zł od 08 lipca 2015 do dnia zapłaty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w stosunku rocznym, nie przekraczającymi odsetek maksymalnych za opóźnienie;

II. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 117 zł tytułem kosztów procesu.

Sygn. akt VIII C 1604/15

UZASADNIENIE

Pozwem z 14 lipca 2015 złożonym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie VI. Wydział Cywilny (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wniosła o zasądzenia od R. M. kwoty 2.877,45 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP liczonymi od kwoty 1.949,57 zł od 08 lipca 2015 do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 36 zł.

W uzasadnieniu żądania strona powodowa podała, że 08 kwietnia 2009 udzieliła pozwanemu kredytu na podstawie umowy o kredyt i umowy o wydanie karty kredytowej nr (...), w ramach której pozwany otrzymał limit kredytowy w wysokości 2.000 zł. Pozwany był zobowiązany do spłaty kredytu zgodnie z comiesięcznymi monitami, jednakże nie wywiązywał się z tego zobowiązania, z tego względu strona powodowa pismem z 10 kwietnia 2015 złożyła pozwanemu oświadczenie o wypowiedzeniu umowy, a jednocześnie wezwała go do zapłaty należnej jej kwoty, pozostało ono jednak bezskuteczne. Strona powodowa podała, że pozwany odebrał oświadczenie wraz z wezwaniem 20 kwietnia 2015. Wskazała także, że na jej żądanie składa się kwota 1.949,57 zł tytułem należności głównej, 274,83 zł tytułem odsetek oraz kwota 653,05 zł tytułem kosztów, opłat i prowizji (k.3 -4).

Postanowieniem z 17 sierpnia 2015 sprawa została przekazana do rozpoznania tutejszemu Sądowi (k. 6 verte).

Pismem z 07 października 2015 strona powodowa, precyzując swoje stanowisko podała, że kwota należności głównej była zmienna przez cały czas obowiązywania umowy, przez wzgląd na wypłaty z rachunku limitu, dokonywane przez pozwanego oraz z uwagi na wpłaty przez niego dokonywane. Podała dodatkowo, że wysokość odsetek naliczanych od roszczenia głównego wynika z zawartej z pozwanym umowy. Suma odsetek naliczonych do 07 lipca 2015 w kwocie

1.067,42 zł została pomniejszona o spłaconą kwotę 792,59 zł, co w konsekwencji dało żadaną pozewem kwotę odsetek tj. 274,83 zł. W piśmie strona powodowa podała nadto, że na koszty, opłaty i prowizje żądane przez nią w kwocie 574,17 zł składają się: składki ubezpieczeniowe, opłaty za upomnienia telefoniczne, opłaty za upomnienia listowne, opłata za wyjazd interwencyjny oraz opłata za wyciąg z ksiąg banku, a ponadto opłaty za prowadzenie rachunku karty (k. 10 – 13 verte).

Na rozprawie 07 września 2016 pozwany oświadczył, że nie kwestionuje roszczenia strony pozwanej, jednocześnie złożył wniosek o rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty. Pozwany wskazał, że od półtora roku jest osobą bezrobotną, nie ma środków, z których mógłby spłacić zobowiązanie względem strony powodowej. Pozwany wyjaśnił, że do momentu utraty zatrudnienia w sposób systematyczny spłacał zobowiązanie zaciągnięte na podstawie umowy z 08 kwietnia 2009. Dodał, że nie ma prawa do zasiłku, ponieważ pracował na podstawie umowy zlecenia. Podniósł, że obecnie toczy się przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu postępowanie w przedmiocie przyznania mu świadczenia emerytalnego przez ZUS. Pozwany choruje na nowotwór złośliwy, oczekuje na zabieg operacyjny. W przypadku przyznania mu świadczenia emerytalnego będzie posiadał środki, z których będzie mógł zadośćuczynić żądaniu strony powodowej (k. 51).

Na rozprawie 28 października 2016 pozwany podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, oświadczając, że chce spłacać zobowiązanie, jakie posiada względem strony powodowej (k. 55).

Sąd ustalił w sprawie następujący stan faktyczny, istotny dla rozstrzygnięcia:

08 kwietnia 2009 pozwany R. M. zawarł z (...) Bank S.A. z siedzibą we W. umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowę o wydanie i korzystanie z kary kredytowej (...)nr (...).

Zgodnie z § 1 umowy na wniosek posiadacza rachunku kredytowego Bank przyznaje limit kredytowy do kwoty 2.000 zł, dla korzystania z którego otwiera i prowadzi rachunek kredytowy nr (...). Spłaty rat wynikających z otwartych Planów Spłat Ratalnych są wymagalne zawsze, niezależnie od kwoty wymaganej spłaty minimalnej z Planu Podstawowego wyznaczonej zgodnie z zasadami wskazanymi powyżej w ust. 2 (§ 5 ust. 3 umowy). Brak wymaganej spłaty minimalnej w terminie określonym na wyciągu, powoduje naliczenie odsetek od kapitału przeterminowanego i stanowi podstawę do wszczęcia działań interwencyjnych związanych z dochodzeniem spłaty zobowiązań. Stopa odsetek od zadłużenia przeterminowanego ma charakter zmienny i jest równa czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego banku Polskiego obowiązującej na dzień powstania zadłużenia przeterminowanego (§ 5 ust. 4 umowy).

Warunki przyznania i korzystania z limitu kredytowego określa Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego (...). W myśl § 1 ust 1 rozdziału III. posiadacz rachunku kredytowego zobowiązany jest do wpłacenia na rachunek kredytowy kwoty wymaganej spłaty minimalnej w terminie wskazanym na wyciągu. Wymagana spłata minimalna obowiązująca pozwanego wynosiła 5 % kwoty wykorzystanego kapitału oraz należne bankowi opłaty, prowizje i odsetki, min. 20 zł.

Bank może wypowiedzieć Umowę limitu w przypadku: braku wymaganej spłaty minimalnej przez okres 2 miesięcy (§ 6 ust. 1 pkt c rozdziału VII.).

[okoliczność bezsporna, a ponadto dowody:

umowa o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowa o wydanie i korzystanie z kary kredytowej (...)nr (...) z 08 kwietnia 2009 k. 20-21,

- Regulamin przyznawania i korzystania z limitu kredytowego (...)k. 31-34,

- tabela opłat i prowizji dla karty kredytowej (...)k. 35,

- tabela opłat i prowizji dla limitu kredytowego (...)k. 36]

Pozwany korzystał z udzielonego mu limitu kredytowego od kwietnia 2009 do września 2015. Pozwany nie wywiązywał się z zaciągniętego przez siebie zobowiązania, nie dokonując spłat minimalnych na rzecz Banku.

Pismem z 10 kwietnia 2015, doręczonym pozwanemu 20 kwietnia 2015, strona powodowa wypowiedziała pozwanemu umowę o limit kredytowy i kartę oraz wezwała go do zapłaty kwoty 2.685,49 zł.

07 lipca 2015 (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wystawił wyciąg z ksiąg bankowych. Wysokość zobowiązania pozwanego na dzień 07 lipca 2015 wynosi 2.877,45 zł.

[**okoliczność bezsporna, a ponadto dowody:**

- informacje o rachunku pozwanego k. 22- 30 verte,
- wyciąg z ksiąg banku z 07 lipca 2015 k. 37,
- wypowiedzenie umowy o limit kredytowy i kartę z 10 kwietnia 2015 z dowodem doręczenia k. 38 - 39,
- przesłuchanie pozwanego na rozprawie 28 października 2016, protokół elektroniczny k. 56]

Pozwany R. M. ma 60 lat, obecnie jest bezrobotny, nie posiada prawa do zasiłku. Z zawodu jest ślusarzem-spawaczem. Gospodarstwo domowe prowadzi wraz z żoną, utrzymując się z otrzymywanego przez nią świadczenia rentowego w kwocie 1.100 zł. Pozwany nie otrzymuje żadnych innych świadczeń. Pozwany nie może liczyć na pomoc syna, albowiem posiada on własną rodzinę, ponadto obciążają go zobowiązania alimentacyjne na rzecz dziecka z poprzedniego związku. Koszty utrzymania lokalu mieszkalnego, w którym wspólnie zamieszkują pozwany i jego żona oraz ich syn z rodziną dzielą między siebie. Pozwany nie ma obecnie możliwości podjęcia pracy zarobkowej z powodu stanu zdrowia - cierpi na nowotwór złośliwy pęcherza. Aktualnie pozwany odbywa cykl chemioterapii. Po zakończonej kuracji zaplanowana jest operacja pozwanego. Obecnie w Sądzie Okręgowym we Wrocławiu toczy się postępowanie o przyznanie pozwanemu świadczenia emerytalnego.

[**dowód** przesłuchanie pozwanego na rozprawie 28 października 2016, protokół elektroniczny k. 56].

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. (poprzednio (...) Bank S.A. z siedzibą we W.) wywodziła swoje roszczenie z umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...)nr (...) zawartej z pozwanym 08 kwietnia 2009, na podstawie której pozwany obowiązany był względem Banku do dokonywania spłat minimalnych zaciągniętego przez siebie zobowiązania. Pozwany nie kwestionował roszczenia strony powodowej, zarówno co do zasady, jak i wysokości.

Stan faktyczny sprawy został ustalony na podstawie dowodów w postaci dokumentów zaoferowanych przez stronę powodową, tj. umowy o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowy o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) nr (...), informacji o stanie rachunku pozwanego nr (...), Regulaminu Przyznawania i Korzystania z Limitu Kredytowego (...), tabel opłat i prowizji dla karty kredytowej (...), wyciągu z ksiąg banku z 07 lipca 2015 dokumentującego stan zadłużenia pozwanego na 07 lipca 2015 oraz wypowiedzenia umowy o limit kredytowy i kartę, a także przesłuchania pozwanego.

Na podstawie przeprowadzonych dowodów Sąd ustalił, że 08 kwietnia 2009 pozwany zawarł ze stroną powodową umowę o przyznanie limitu kredytowego nr (...) i umowa o wydanie i korzystanie z karty kredytowej (...) nr (...), na podstawie której uprawniony był do korzystania z kredytu odnawialnego udzielanego przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W. (który we wrześniu 2011 zmienił nazwę firmy na (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W.). Na podstawie analizy umowy z 08 kwietnia 2009 oraz Regulaminu Przyznawania i Korzystania z Limitu Kredytowego(...)ustalono także,

że pozwany zobowiązany był do dokonywania w określonych na wyciągach spłat minimalnych. Brak wywiązania się z tego zobowiązania skutkować mógł dla pozwanego naliczeniem odsetek od kapitału przeterminowanego i stanowić podstawę do wszczęcia działań interwencyjnych przez Bank związanych z dochodzeniem spłaty zobowiązań (§ 5 ust. 4 umowy).

Z kolei z analizy informacji o stanie rachunku pozwanego wynika, że korzystał on z karty wydanej przez (...) Bank S.A. z siedzibą we W. od kwietnia 2009 do września 2015. Pozwany, nie kwestionując okoliczności podnoszonych przez stronę powodową, na rozprawie 28 października 2016 wskazał, że do momentu kiedy posiadał zatrudnienie spłacał zobowiązanie względem Banku, jednakże od chwili kiedy stał się osobą bezrobotną, nie posiadał wystarczających środków, by uiszczać na rzecz strony powodowej należne jej kwoty.

Z powodu zaprzestania spłacania przez pozwanego zaciągniętego przez niego kredytu, strona powodowa (...) Bank (...) S.A. z siedzibą we W. wypowiedziała pozwanemu umowę, składając stosowne oświadczenie na piśmie, które zostało doręczone pozwanemu 20 kwietnia 2015. Wraz z wypowiedzeniem umowy o limit kredytowy strona powodowa zażądała od pozwanego zapłaty należnej jej kwoty w terminie 30 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma. Świadczenie to stało się więc wymagalne z dniem 21 maja 2015.

W ocenie Sądu strona powodowa skutecznie wypowiedziała pozwanemu umowę o limit kredytowy i kartę. Zważając na treść załączonej do akt sprawy tabeli obrotów na rachunku karty należy stwierdzić, że pozwany przekroczył 2 miesięczny termin na spłatę minimalną, co w oparciu o postanowienie rozdziału VII § 7 punkt 1 lit. c dawało uprawnienie do wypowiedzenia umowy przez stronę powodową. Pozwany, co - jak wskazano powyżej, przyznał, że nie spłacał swojego zadłużenia, które obejmowało kwoty dochodzone powództwem. Nie kwestionował wysokości kwoty zadłużenia wyliczonej przez stronę powodową i udokumentowanej przedłożonymi w sprawie dowodami (m.in. tabela obrotów na rachunku karty, wyciąg z ksiąg banku). Na dochodzoną przez stronę powodową należność składała się należność główna w kwocie 1.949,57 zł z tytułu udzielonego kredytu, odsetki za okres od 08 kwietnia 2009 do 07 lipca 2015, pomniejszone w wartość odsetek spłaconych przez pozwanego w kwocie 274,83zł, koszty prowizji i opłat, w tym także za prowadzenie rachunku w kwocie 653,05 zł.

Orzeczenie w przedmiocie dalszych odsetek od należności głównej Sąd oparł na treści art. 481 § 1 i 2 k.c. Zgodnie z ich brzmieniem, jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z umową obowiązującą strony, odsetki od przeterminowanego kapitału obliczane są według stopy zmiennej, stanowiącej równowartość czterokrotności bieżącej stopy kredytu lombardowego NBP. Mając to na uwadze Sąd zasądził odsetki zgodnie z żądaniem pozwu.

Równocześnie Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania instytucji przewidzianej w art. 320 k.c., umożliwiającej w szczególnie uzasadnionych wypadkach rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty. Powołany przepis daje Sądowi możliwość orzekania o sposobie spełnienia świadczenia w sposób bardziej dogodny dla zobowiązanego, aniżeli wynikałoby to z treści umowy łączącej strony. Uprawnienie to przysługuje Sądowi w szczególnie uzasadnionych przypadkach, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny czy zdrowotny spełnienie zasądzzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody. Trudności w spełnieniu świadczenia mogą być zarówno obiektywne, jak i spowodowane działaniem samego dłużnika.

Sąd, po przeanalizowaniu sytuacji materialnej i rodzinnej pozwanego, doszedł do przekonania, że jego wniosek o rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty nie zasługuje na uwzględnienie. Sąd zważył oczywiście na okoliczność trudnej sytuacji majątkowej pozwanego, wziął również pod uwagę, że jest on osobą bezrobotną, cierpiącą na ciężką chorobę, której proces leczenia uniemożliwia podjęcie działalności zarobkowej. Sąd uznał jednak, że nie ma powodów do przyjęcia, że rozłożenie zasądzzonego na rzecz strony powodowej świadczenia, spowoduje, że pozwany zaspokoi to roszczenie, skoro do tej pory, także będąc zobowiązanym do uiszczania go w ratach, tego nie uczynił.

Orzeczenie o kosztach procesu zawarte w punkcie II. sentencji wyroku Sąd oparł o przepis art. 98 k.c., zgodnie z którym strona przegrywająca postępowania zobowiązania jest do zwrotu stronie wygrywającej kosztów procesu niezbędnych do celowego dochodzenia swoich praw i celowej obrony. Pozwany przegrał proces w całości, z tego względu Sąd zasądził od niego na rzecz strony powodowej całość poniesionych przez nią w niniejszym postępowaniu kosztów, na które składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 100 zł oraz kwota 17 zł tytułem opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa.